

بررسی اثر تراکم کاشت در عملکرد سه رقم هندوانه

علی احمدی، حمزه، حسین اکبری مقدم و شیرعلی کوهکن

مرکز تحقیقات کشاورزی زابل

هندوانه یکی از مهمترین صیفی‌جات منطقه سیستان است که تمامی قسمتهای میوه آن مورد مصرف قرار می‌گیرد. به طوریکه گوشت آن به مصرف تازه‌خوری، بذر آن به عنوان آجیل و از پوست در تهیه مربا و همچنین تغذیه احشام استفاده می‌شود. با توجه به آب زیاد، رفع تشنگی می‌کند که اثر مهمی در تعدیل آب و دمای بدن در تابستان گرم منطقه دارد. سطح زیر کشت آن بیش از ۱۰ هزار هکتار بوده که در اکثر روستاهای منطقه سیستان کشت و کار می‌شود و در اشتغال و افزایش درآمد خانوار بسیار مؤثر بوده و یکی از محصولات مهم صادراتی به سایر نقاط کشور می‌باشد.

به منظور دستیابی به مناسبترین تراکم کاشت ارقام هندوانه، این تحقیق با استفاده از ارقام چارلستون گری، ملالی و فرفاکس در آزمایش فاکتوریل در غالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در ایستگاه زهک زابل اجرا شد. هر رقم در دو خط به طول ۵ متر و فاصله ردیف ۳ متر و تراکم از طریق تغییر فاصله بین بوته ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰ و ۶۰ سانتی‌متر بررسی شده است. هر ساله پس از برداشت بر روی نتایج عملکرد محصول، تجزیه واریانس ساده و در پایان دو سال تجزیه واریانس مرکب انجام شد. نتایج نشان داد که مناسبترین تراکم برای رقم چارلستون گری فاصله بوته ۵۰ سانتی‌متر با عملکرد ۵۰/۲۳۹ تن در هکتار، برای رقم ملالی فاصله بوته ۵۰ سانتی‌متر با عملکرد ۵۱/۱۴۴ تن در هکتار و برای رقم فرفاکس فاصله بوته ۴۰ سانتی‌متر با عملکرد ۴۹/۷۱۱ تن در هکتار بیشترین تولید را داشته‌اند که تفاوت معنی‌داری با شاهد نداشت.